

РЕШЕНИЕ

№ 2216

гр. София, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ**

при участието на секретаря **БИЛЯНА ЕМ. ПЕТРОВА**
като разгледа докладваното от **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ** Гражданско дело № 20221110110044 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба на „Дз“ АД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 68 срещу ответника Застрахователно акционерно дружество „А-ц“, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. „Стефан Караджа“ № 2, с която са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 411 КЗ и чл. 86 ЗЗД за сумата от **445, 97 лева**, представляваща заплатено от ищеца застрахователно обезщетение вследствие на настъпило на 02.02.2019г. ПТП, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 25.02.2022г. до окончателното заплащане на сумата, както и лихва за забава в размер на **115,96 лева** за периода от 04.08.2019г. до 24.02.2022г.

В исковата молба се твърди, че на 02.02.201г. в гр. София, ж.к. „Красно село“, пред блок 189, вх. „Г“ е настъпило ПТП, предизвикано по вина на водача на МПС „Форд Фиеста“, с рег. № СВ4905МТ, в резултат от което са били причинени щети на паркирания лек автомобил марка „Тойота“, модел „Корола“, с рег. № СВ8201МА, като виновният водач напусна мястото на ПТП. Заявява, че за случая е съставен протокол за ПТП № 1724726 от 04.02.2019г. За увредения автомобил е била сключена имуществена застраховка „Каско“ при ищцовото застрахователно дружество – полица № 0320180311020937 от 19.10.2016г., валидна към датата на настъпване на ПТП. Ищецът излага, че след извършена оценка на щетите по застрахования автомобил е било определено застрахователно покритие към датата на ПТП, поради което е придобил регресно вземане срещу последния за възстановяване на изплатеното застрахователно обезщетение. Поддържа, че е предявил пред ответника регресната си претенция в размер на 445, 97 лева, с включени ликвидационни разноски, но последният не изпълнил задължението си, поради което дължи и лихва за забава върху посочената сума. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск по основание и размер. Не оспорва съществуването на валидно застрахователно правоотношение между него и собственика на лек автомобил марка „Форд Фиеста“, с рег. № СВ4905МТ. Оспорва механизма на ПТП и обстоятелствата, при които е настъпило събитието. Поддържа, че правилно е постановен отказ за иплащане на

претендираното обезщетение, поради непредставяне на всички изискуеми документи, с оглед установяването на основанията и размера на вредата. Оспорва представения протокол за ПТП. Възражава срещу акцесорните искове по вргумент за неоснователност на главните искове. Претендира разноски.

Като обсъди доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с исканията и възраженията на страните, по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК, съдът приема за установено следното:

За да е основателен предявеният иск с правно основание чл. 411, изр. първо, предл. второ от КЗ, трябва да е налице следният фактически състав: 1. да е извършено непозволено увреждане по чл. 45 ЗЗД, което 2. да е свързано с притежаването и/или използването на моторни превозни средства; 3. причинителят на вредата, както и 4. застрахованият да имат сключен валиден и действащ към датата на застрахователното събитие договор за застраховка „Гражданска отговорност“; 5. застрахователят на увреденото лице да е платил на последния обезщетение и/или обичайните разноски, направени за неговото определяне.

I. Фактическият състав на непозволеното увреждане включва: 1. действие и/или бездействие, което 2. е противоправно; 3. вина; 4. вреди; 5. причинно-следствена връзка между противоправното действие и/или бездействие и вредите.

От приложения към исковата молба Протокол за ПТП № 1724726/04.02.2019г., както и от автотехническата експертиза, може да се заключи, че на 02.02.2019г., около 16:00 часа, лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег. № СВ9405МТ, се движи в ж.к. „Красно село“ и в района пред бл. 189, вх. „Г“, при неизяснени причини и обстоятелства, водачът реализира ПТП с паркирания лек автомобил „Тойота Корола“, с рег. № СВ8201МА, след което напуска мястото на произшествието.

Видно от приетите по делото писмени доказателства, и в частност от Протокол за ПТП № 1724726/04.02.2019г., Опис – заключение за вреди на МПС за щета № 210459102/04.02.2019г., снимки на уврежданията по МПС „Тойота“ с ДК № СВ 8201 МА, Калкулация – ремонт № 210459102/06.02.2019г., както и от автотехническата експертиза, облицовката на задната броня на лекия автомобил „Тойота Корола“, с рег. № СВ8201МА е повредена.

От гореизброените писмени доказателства и от заключението на вещото лице може да се заключи и за причинно-следствената връзка между процесното ПТП и повредената облицовка на задната броня.

В правната доктрина, респ. и в съдебната практика, съществуват различни виждания за съдържанието на понятието „противоправно“. Според някои автори противоправността се изразява в противоречие между поведението на дадено лице и императивна правна норма, според други – причиняването на вреди нарушава чл. 45, ал. 1 ЗЗД и поради това води до противоправност. Настоящият състав застъпва схващането, според което противоправно поведение е това, което засяга чуждо благо, защитено от правния ред като предмет на чуждо абсолютно субективно право^[1]. Следователно в настоящия случай е налице противоправност, тъй като правото на собственост е абсолютно субективно право, а вече бе изяснено по-горе, че лекият автомобил „Тойота Корола“ – предмет на правото на собственост, е засегнат, увреден в резултат на поведението на управляващия лек автомобил „Форд Фиеста“.

В чл. 45, ал. 2 ЗЗД е закрепена оборимата презумпция, че във всички случаи на непозволено увреждане вината се предполага до доказване на противното. Оборимите презумпции разместват доказателствената тежест. Следователно в настоящия случай ответникът е трябвало да обори презумпцията в преклузивния срок по чл. 133 ГПК. Но тъй като не го е сторил, това негово право се е преклудирало, респ. иначе оборимата презумпция своеобразно се е трансформирала в необорима такава.

В отговора на исковата молба се твърди, че за да се докаже виновно противоправно поведение на водача на лек автомобил „Форд Фиеста“, с рег. № СВ9405МТ, трябва да има

административно-наказателна преписка. Както вече бе установено, за основателността на иска по чл. 411, изр. първо, предл. второ КЗ трябва да е осъществено непозволено увреждане (деликт). Но не е налице изискване да е образувано административно-наказателно производство. Това е така, защото при ПТП посредством административно-наказателното производство и гражданското производство, каквото е настоящото, се преследват различни цели. При първия вид производства посредством административни наказания се цели да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и да се въздействува възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Гражданските производства, от своя страна, имат за цел да бъде обезщетено увреденото лице (респ. да бъде удовлетворена регресната претенция на неговия застраховател). Ето защо твърдението на ответника се явява неправилно.

Видно от получената от СДВР, Сектор „Пътна полиция“, с адрес: гр. София, ул. „Лъчезар Станчев“ № 4 служебно изисканата справка става ясно, че МПС „Форд Фиеста“ с ДК № СВ 4905 МП не е било обект или средство на престъпление (противозаконно отнемано и използвано без знанието и с противопоставянето на собственика му или друг вид деяние, представляващо престъпление по смисъла на НК), нито са депозирани сигнали и жалби до ОД МВР и КАТ от собственика на МПС Р. И. П., с ЕГН: ***** с цел издирване на МПС „Форд Фиеста“ с ДК № СВ 4905 МП. Това е от значение, тъй като съгласно чл. 477, ал. 2, изр. първо по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите застраховани са собственикът, ползвателят и държателят на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което извършва фактически действия по управлението или ползването на моторното превозно средство на законно основание. От резултатите от служебно изисканата справка, както и от липсата на доказателства в обратния смисъл, може да се заключи, че лицето, което е управлявало процесния лек автомобил „Форд Фиеста“, дори и да не е било собственика му Р. И. П., е извършвало това на законно основание, следователно е застраховано.

Водейки се от изложените по-горе аргументи, настоящият състав счита, че в процесния случай е налице непозволено увреждане по чл. 45 ЗЗД, което е извършено от застраховано по смисъла на чл. 477, ал. 2, изр. първо КЗ лице.

В отговора на исковата молба се прави и възражение за прекомерност на претендираното обезщетение, като се навеждат аргументи, че размерът на иска не отговаря на действително претърпените вреди, че ищцовото дружество е изплатило обезщетение на база на фактури, представени от доверен сервиз на застрахователя, но този размер не го обвързва по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

II. От изложените вече факти е видно, че непозволеното увреждане е свързано с притежаването и/или използването на моторни превозни средства.

III. С Определение № 16148/27.06.2022г. е обявено за безспорно наличието на сключен валиден и действащ към датата на застрахователното събитие договор за застраховка „Гражданска отговорност“ от причинителя на вредата

IV. С Определение № 16148/27.06.2022г. е обявено за безспорно наличието на сключен валиден и действащ към датата на застрахователното събитие договор за застраховка „Гражданска отговорност“ от застрахования

V. С Определение № 16148/27.06.2022г. е обявено за безспорно, че „Дз“ АД, с ЕИК: *** е заплатило на Светла Георгиева И.а, с ЕГН: ***** застрахователно обезщетение в размер на 430.97 лева и обичайните разноски за неговото определяне в размер на 15.00 лева.

За да е основателен предявеният иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, трябва да е налице следният фактически състав: 1. Да е налице парично задължение; 2. Да е настъпил неговия падеж; 3. То да не е изпълнено;

1. Да е налице парично задължение.

Както по-горе вече бе установено, налице е фактическият състав, за да е основателен

предявеният иск с правно основание чл. 411, изр. първо, предл. второ КЗ. Следователно е налице парично задължение.

1. **Да е настъпил падежът на паричното задължение.**

Съгласно чл. 84, ал. 2 ЗЗД, когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава след като бъде поканен от кредитора. В процесния случай, видно от приложената към исковата молба Регресна покана от 19.06.2019г., ищецът – кредитор по процесното вземане, е поканил ответника – длъжник по процесното вземане, като му е дал 30-дневен срок от датата на получаване на Регресната покана да изпълни задължението си. Макар и да липсват доказателства от страна на ищеца кога е получена Регресната покана от ответника, към отговора на исковата молба е приложен отговор на Регресната покана с изх. № Л-6941/20.09.2019г., а също така ответникът не е оспорил посочения от ищеца начален момент за мораторната лихва – 04.08.2019г. Ето защо настоящият състав приема, че на 03.07.2019г. Регресната покана на ищеца е пристигнала или вече е била пристигнала и 30-дневният срок започва да се брой от тогава и изтича на 03.08.2019г. Следователно първият ден от забавата е 04.08.2019г., от когато се претендира и мораторна лихва.

2. **Паричното задължение да не е изпълнено.**

Доказването на изпълнението на процесното задължение е в тежест на ответника, а това не е сторено.

По отношение на разноските:

В установения в чл. 80 ГПК срок ищецът прави искане пред съда за присъждане на разноски. От страна на ищеца се доказаха разноски в общ размер от **500.00 лева**, от които **100.00 лева** за държавна такса, **300.00 лева** – депозит за вещо лице, **100.00 лева** – юрисконсултско възнаграждение по чл. 78, ал. 8 от ГПК. Така мотивиран, съдът

---

[1] Вж. *Конов, Т.* Понятието „противоправност“ в областта на непозволеното увреждане според българското гражданско право. – Годишник на Софийския университет. Том 79, 1986, книга 1, с. 93

РЕШИ:

ОСЪЖДА Застрахователно акционерно дружество „А-ц“, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ № 2, да заплати на „Дз“ АД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 68, на основание чл. 411, изр. първо, предл. второ и чл. 85, ал. 1 ЗЗД **сумата от 445.97 лева**, представляваща застрахователно обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, по застрахователна преписка № 210459102/04.02.2019г., за причинени имуществени вреди, настъпили на 02.02.2019г., около 16:00 часа, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба (24.02.2019г.) до окончателното плащане, както и сумата от **115.96 лева**, представляваща мораторна лихва за периода от 04.08.2019г. до 24.02.2022г.

ОСЪЖДА Застрахователно акционерно дружество „А-ц“, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ № 2, да заплати на „Дз“ АД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 68, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **500 лева**, представляваща юрисконсултско възнаграждение, депозит за вещо лице и държавна такса за настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____